

„Примлѣчи си Джорджъ, иди сега съ него, а мы ще опитама да ти помогнемъ да ся врънешь.”

Тиранъ-тъ заблѣжи това, и ся сѣти що ѳе, ако и да не може да разс уша думи-ти, и той още повече ся упрѣ въ намѣрение-то си да покаже всичкѣ-тѣ си власть, кой-то имаше връзь жртвѣ-тѣ си.

Джорджъ бѣ заведенъ у дома си и го туриха да връши най тяжкы-ти работи въ фермѣ-тѣ (мушиѣ-тѣ). Той имаше силѣ да ся удръжи да не произпесе ни ѳедно непочтено слово. Нѣ пламенный-тъ му поглѣдъ, мрачно-то и навѣсено-то мучело, исказвахъ душиѣ-тѣ съ ѳестественный-тъ языкѣ, кой-то не може да ся удръжи — Тѣ показвахъ ѳасно, че чловѣкъ не може да стане вещь.

Въ честито-то врѣмя на животъ-тъ си, догдѣ бѣше още на фабрикѣ-тѣ, Джорджъ ся запозна съ Елизѣ и ся ожени за ѳеѳѣ. Въ продълженіе-то на това врѣмя — като бѣше придобылъ довѣрїе и любовь отъ владѣлецъ-тъ на фабрикѣ-тѣ, той бѣ свободенъ да ходи и да дѣждѣ кога поиска. Г-жѣ Шельби удобри съ плъно съгласїе тѣѣ свадбѣ, защото и тѣа, като всѣка жена обичаше да устроява свадби, и да сватува, но драго ѳ бѣше да ѣумѣжи своѣмъ-тѣ хубавѣ любимицѣ за чловѣка, кой-то въ всѣко отношенїе бѣше приличенъ за ѳеѳѣ; и така тѣ направихъ

свадбѣ-тѣ въ голѣмѣ-тѣ залѣ на Господаркѣ-тѣ, и господарка-та сама накыти чюднѣ-тѣ косѣ на булкѣ-тѣ съ бѣло цвѣте отъ померанци, и сама ѳ намѣтнѣ було-то, съ коѳе-то истинно никогы не ѳе была забудена по хубавѣ главѣ, не бѣ недостатокъ ни въ бѣди рѣкѣвици, ни въ приадкы, ни въ вино, ни въ гости, кои-то ся чюдѣхъ и захвалѣхъ на хубость-тѣ на булкѣ-тѣ, и на добринѣ-тѣ и великодушїе-то на Госпожѣ-тѣ ѳ.

Въ продълженїе на двѣ години Елиза често виждаше мѣжѣ си, и нищо не възмушаваше счастїе-то имѣ, освѣнъ що изгубихъ двѣ малкы дѣчица, кои-то тѣа страстно обичаше, и кои-то тѣа жѣлѣше съ такѣмъ дълбокѣ скръбѣ — гдѣ-то Госпожѣ-та ѳ бѣ принудена да ѳ утѣшява и съ материнско попеченїе да удръжа оскръбени-ти ѳ чувства въ граници-ти на разумъ-тъ и на вѣрѣ-тѣ.

Кога ся роди мѣничкѣй-тъ Гарри, тѣа ся по утѣши и скръбѣ-та ѳ малко по малко утихнѣ; наскръбени-ти чувства и раздражени-ти нерви като ся съсредоточихъ на това мѣничко существо, показвахъ ся да ся придобили силѣ и крѣпость; и Елиза бѣ честита, догдѣ мѣжъ-тъ ѳ не бѣ така безчловѣчно раздѣленъ отъ Господарѣ тѣ си пакѣ подпаднѣ подѣ желѣзно-то ярмо на владѣлецъ-тъ ѳеговъ.